

Inge (24) studeert Internationale Ontwikkelingstudies in Amsterdam. Sinds anderhalf jaar werkt ze als escort. 'Mijn dates zijn minifeestjes.' tekst Anne Bakker | foto Lennaert Ruinen

'Ik vind het leuk. Punt uit.'

'Voor mij is het de ideale bijbaan. Het kost weinig tijd en verdient goed. Je moet natuurlijk wel van seks en avontuur houden, maar dat spreekt voor zich. Verder zie ik het als een zakelijke overeenkomst. Het idee om als escort te werken zat al heel lang in mijn hoofd. Het leek me ontzettend spannend. Toen ik een artikel in een tijdschrift las over escortbureau Women of the World, heb ik een afspraak gemaakt voor een gesprek. Ik vond het doodeng, maar ontmoette op het hoofdkantoor een leuk meisje dat enthousiast vertelde over het werk. Dat stelde me gerust.

Mijn eerste date verliep boven verwachting goed. We spraken af op het station in Brussel. Ik had mezelf moed ingedronken in de trein. Nergens voor nodig, bleek al snel. Hij was leuk en aardig en aantrekkelijk. Een buitenlandse zakenman, gelukkig getrouwd maar een ingedut seksleven. Het werd een leuke avond.

'Sindsdien werk ik één of twee keer in de maand als escort. Het liefst met vaste klanten. Dan weet ik dat het klikt en zijn

er geen verrassingen. Buitenlandse zakenmannen zijn het fijnst. Zij zijn hoffelijk, lief en oprecht blij dat ze mij 'zomaar' kunnen bestellen. Het leuke van dit werk is dat ik dingen meemaak die ik anders niet snel mee zou maken. Ik heb leuke, bijzondere en aparte collega's: vrouwen met een verhaal. Ik eet in top restaurants, maak tripjes naar het buitenland en ontmoet geslaagde en interessante mannen. Ik ervaar mijn escortdates als minifeestjes: avontuurlijke uitstapjes uit mijn normale leven. Ik verheug me erop. Natuurlijk zit er ook wel eens een arrogante eikel tussen die ik anders nooit mee naar huis zou nemen. In dat geval moet ik één en ander acteren, dat hoort erbij. Ik kan de knop goed omzetten.

'Het geld helpt. Ik verdien een paar honderd euro per afspraak: dat maakt veel goed. Ik verdien per maand 500 tot 1.000 euro bovenop mijn studiebeurs van 250 euro. Ik spaar niet. Alles gaat op aan de huur (300 euro), collegegeld (1.500 euro per jaar), boeken, uitgaan, vakanties.

'Het nadeel van dit werk is dat er een stigma op rust. Dat is al

zo vanaf de oudheid. Nette meisjes doen zo iets niet. In het begin had ik daardoor het gevoel dat ik iets verkeerd deed. Ik heb dat van me afgezet. Ik vind het leuk. Punt uit. Maar ik houd het wel privé. Eén goede vriendin weet het, maar verder niemand. Ze zouden het afkeuren. Hoe ik mijn geld verdien vraagt niemand zich af. Ik doe veel vrijwilligerswerk voor allerlei non-profitorganisaties. Mijn ouders en vriendinnen denken dat ik daar geld mee verdien. Ik laat het zo. Af en toe moet ik liegen of de waarheid verdraaien omdat het anders uit zou komen. Dat is niet fijn, maar het is niet anders.

'Voorlopig ben ik tevreden met mijn leven. Ik heb genoeg tijd om te studeren en genoeg geld om te doen waar ik zin in heb. Als ik verliefd word, stop ik ermee, en anders na mijn studie. Ik zou graag reizen en werken in het buitenland. Sowieso werk dat meer *effort* vraagt. Dit is te simpel. Mijn droom is om uiteindelijk terecht te komen bij een internationale ngo. Ik wil graag iets goeds doen voor de wereld.'

De naam Inge is een alias.